09/08/2023

Το μεγαλείο της Παναγίας μας

/ Γνώμες

του Πρωτοπρεσβύτερου Γεωργίου Δορμπαράκη

«Μενοῦν γε• μακάριοι οἱ ἀκούοντες τον λόγον τοῦ Θεοῦ και φυλάσσοντες αὐτόν» (Λουκ. 11,28).

Είναι η απάντηση του Κυρίου απέναντι στο ξέσπασμα μίας απλής γυναίκας

μπροστά στο θάμβος που ζούσε από την παρουσία Του και τη διδασκαλία Του. «Ευλογημένη και μακάρια αυτή που σε γέννησε και σε βύζαξε». Ποιος αλήθεια μεγαλύτερος έπαινος υπάρχει για τον άνθρωπο που θεωρείται ευεργεσία για τους συνανθρώπους του από την αναφορά στη μάνα του; Αν εμείς συχνά νιώθουμε το ίδιο, να μακαρίσουμε τη μάνα ενός ανθρώπου, επειδή βρίσκεται στον κόσμο ως πράγματι κόσμημα – η παρουσία του καταξιώνει ίσως το ανθρώπινο γένος είτε λόγω των χαρισμάτων του που τα καταθέτει προς χάριν του κοινωνικού συνόλου είτε λόγω της ψυχικής του καθαρότητας που τον κάνει να λειτουργεί ως ευωδία κυριολεκτικά ουράνια – πόσο περισσότερο ίσχυε τούτο την εποχή που ήλθε ο ίδιος ο Θεός ως άνθρωπος; Ο Χριστός «διήλθεν ευεργετών και ιώμενος πάντας», ευεργετούσε διαρκώς και θεράπευε όλους, κατά τον λόγο της Γραφής, οπότε ο δοξαστικός λόγος της γυναίκας για τη Μάνα Του, («χαρά στη Μάνα που σε γέννησε»), πρέπει να θεωρηθεί ως η λογικότερη αλλά και η πιο χαρισματική αποτίμηση που Του έγινε ποτέ – μακάρισαν εξαιτίας Του Αυτήν που Τον έφερε ως άνθρωπο στον κόσμο!

Διαβάστε τη συνέχεια **εδώ**

Πηγή: pemptousia.gr